

Sygn. akt III KO 96/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik

w sprawie K.D.

skazanego z art. 148§1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 21 listopada 2017 r.,

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 6 czerwca 2012 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 8 marca 2012r., sygn. akt IV K (...),

na podstawie art. 545§3 kpk

p o s t a n o w i ł

odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

UZASADNIENIE

W piśmie z dnia 12 września 2017 r. skazany K.D. złożył kolejny wniosek o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym, wskazanym wyżej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...).

W lakonicznym uzasadnieniu skazany podniósł, że w postępowaniu przygotowawczym nie korzystał z pomocy obrońcy z urzędu, gdyż mu go nie przyznano. Oznaczało to, w jego przekonaniu, dyskryminowanie i naruszenie norm Europejskiej Konwencji praw człowieka i podstawowych wolności. Twierdził też, że proces, w którym zapadł skazujący go wyrok był nierzetelny, a wymierzona mu kara jest niesprawiedliwa, zwłaszcza w porównaniu z karami orzekanymi wobec innych skazanych z art. 148 § 1 k.k.

Złożony wniosek jest bezzasadny w stopniu oczywistym. Skarżący nie odwołał się do żadnej z ustawowych podstaw wznowienia postępowania unormowanych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k. lub art. 542 § 3 k.p.k. Rozważanie zasadności ogólnikowych argumentów przytoczonych z jego wniosku byłoby więc bezprzedmiotowe.

Krótko tylko można zauważyć, że w toku całego postępowania sądowego zakończonego wydaniem prawomocnego wyroku K.D. miał obrońcę, jak każdy oskarżony o zbrodnię zabójstwa. Brak obrońcy w toku śledztwa nie jest okolicznością, z powodu której uzasadnione byłoby ponowienie postępowania sądowego, skoro w toku przeprowadzonego procesu sądowego oskarżony korzystał z pomocy obrońcy.

W swoim piśmie skazany domagał się też ustanowienia po raz kolejny obrońcy z urzędu w celu sporządzenia nowego wniosku wznowieniowego. Nie ma jednak żadnych przesłanek do zaspokojenia tego oczekiwania. Sąd Najwyższy orzekał wielokrotnie z inicjatywy K.D., także po złożeniu formalnych wniosków jego obrońców, w przedmiocie wznowienia postępowania zakończonego wymienionym na wstępie prawomocnym wyrokiem (III KO 77/12, III KO 93/13, III KO 49/14, III KO 312/15, III KO 8/16). W żadnym z tych postępowań nie stwierdzono ustawowych powodów do wznowienia. Przy rozpoznawaniu aktualnie złożonego wniosku, w którym w ogóle nie wskazuje się na ustawowe powody wznowienia, nie ma podstaw do wyznaczania skazanemu kolejnego obrońcy z urzędu.

Na postanowienie niniejsze przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.

as